

ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΑΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΜΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

7

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 489
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΕΝΔΟΞΟΣ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Ο Ε.Φ.Ο.Π. ΕΙΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΝ

της συνδρομής, οριζομένης π.χ. εις τὸ ἡμισυ, διὰ τοὺς γεωργούς καὶ ἐργάτας;

ΤΟ Ζήτημα τῆς γαρεψέως

Συνεπεία τῆς ἀνεπαρκoῦς ὑδρεύσεως τῶν ὑποφέρων καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Στανοῦ, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ λύσῃ πλήρως τὸ ζήτημά της, ἐὰν δὲν ἐνισχυθῇ.

Ὅπως τοσάκις ἐτονίσσαμεν δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ πάσχουν οἱ ἀνθρώποι ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τοῦ στοιχειωδεστέρου, μετὰ τὸν ἀέρα, ἀγαθῶν, τοῦ ὕδατος.

Μία τῶν σημαντικωτέρων εἰς τοὺς προγραμματισμοὺς τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου δέον νὰ εἶναι ἡ, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἐνίσχυσις τῶν Κοινοτήτων μας, διὰ τὴν ἐντελῆ διενθέτησιν τῶν ζητημάτων ὑδρεύσεως αὐτῶν.

Ὅθεν νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ Κοινότης Στανοῦ, ὥστε νὰ δυναθῇ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπαρκῆ ὑδρευσιν τῶν κατοίκων της.

Ο κ. ΓΑΛΕΑΣ ΤΗΣ Δ.Ε.Η.

Ἐγνώριζε κανεὶς, ὅτι προϊστάμενος τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ΔΕΗ, ἐν τῷ Νομῷ μας, εἶναι ὁ κ. Γαλέας; Ἡ μετὶ τοῦλάχιστον, μοιλοῦντι ὁ ἴδιος δὲν μᾶς ἴτο ἀγνωστὸς δὲν τὸ ἐγνώριζαμεν, διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, ὅτι ὁ κ. αὐτὸς προϊστάμενος ἐδρεῖται ἐν... Θεσσαλονικῆ, ἐνῶ, ὅπως εἶναι γνωστὸν, ὅλοι οἱ προϊστάμενοι τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ μας, ἐδρεῖσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτῆς.

Φαίνεται, ὅτι ἡ ΔΕΗ ἐφαρμόζει προοδεντικώτερα συστήματα ἀποκεντρώσεως!

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Εἰς ὁρισμένα χωριά, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν διορισθῇ κοινοτικοὶ ἰατροὶ μεταβαίνον καὶ ἐξετάζον ἀσθενεῖς οἱ ἰατροὶ τῶν πλησιεστέρων κοινοτικῶν ἰατροείων ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος. Ἡ οὕτω παρεχομένη εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων αὐτῶν ἰατρικὴ περίθαλψις εἶναι ἀνεπαρκεστάτη. Ἐπαρκῆς βεβαίως θὰ ἴτο μόνον, ἐὰν ὑπῆρχον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ χωριά μας ἰατροεῖα. Ἡ ἀσθένειά καὶ ἡ ἀνάγκη οὐνεπὶ τοῦ ἰατροῦ δὲν προκαλοῦνται... ὁρισμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ἀλλ' ἐμφανίζεται ἀπροόπτως καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας.

Ἄλλα τοῦλάχιστον ἄς πληρωθῶν ἀναλόγως οἱ ἰατροὶ, ὥστε νὰ ἐπισκέπτονται δις τῆς ἐβδομάδος τὰ χωριά αὐτά, διότι ἡ μία ἡμέρα δὲν διαφέρει καὶ πολὺ τῆς καμίας...

Τὸ θέμα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι λίαν σοβαρὸν καὶ πολύπλοκον. Ὁ καθορισμὸς τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, τῶν μοναδικῶν τούτέστιν πόρων του, δὲν εἶναι, ὡς τινὲς τῶν ἠσφαλισμένων νομίζουσι, εὐχερεστάτη ὑπόθεσις, διὰ τὴν ὀυθμισιν τῆς ὁποίας ἀρκεῖ ἡ ἔκδοσις μιᾶς διατάξεως. Συνάπτεται οὗτος στενώτατα πρὸς τὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας, ἡ ὁποία δύναται νὰ διατρέξῃ σοβαρωτάτους κινδύνους ἐκ τυχόν ἐπιπολαίας ἀντιμετωπίσεως αὐτοῦ.

Πάντα ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψει ἡμῶν καὶ δεόντως ἐκτιμῶντες οὐδέποτε προέβημεν, ἔστω καὶ ἐμμέσως, εἰς ἐπιπολαίας καὶ ἀβασανίστους κρίσεις περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ι.Κ.Α. Καὶ οὐδέποτε προεβάλαμεν, διὰ τὸν Νομὸν μας, ἀξιώσεις, ἢ ἱκανοποιήσεις τῶν ὁποίων νὰ ἀπήτει ἐνεργείας αὐτοῦ, ἔξεροχόμενας τῶν ὀρίων τῶν δυνατοτήτων του. Ἐζητήσαμεν μόνον καὶ πάντοτε δικαιοσύνην, ἴσην μεταχειρίσιν, ἥς δ' ὅμως δυστυχῶς, δὲν ἔχομεν τύχει μέχρι σήμερον.

Ἐνῶ ἄλλαι περιοχαὶ του ἐμφανίζον παθητικόν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Χαλκιδικὴν, ἡ ὁποία μέχρι σήμερον παρουσιάζει ἐνεργητικόν, δὲν ἐζητήσαμεν περισσότερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα πράττει ἐκεῖ. Ἐζητήσαμεν ἀπλῶς νὰ μὴ κάμῃ ὀλιγώτερα εἰς ἡμᾶς. Ἐζητήσαμεν νὰ ἐπανδρώσῃ τὸ ἐν τῇ πόλει μας Ὑποκατάστημα αὐτοῦ, ὅσον ἔχει ἐπηρεωρημένα τὴν ἀνάλογον κίνησιν ἐμφανίζοντα ἄλλα Ὑποκαταστήματά του. Δὲν τὸ ἔκαμε.

Ἐζητήσαμεν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δράσιν του καὶ εἰς ἄλλας περιοχάς, ἐξ ὧν θὰ ἀντλή περισσότερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ δίδῃ. Καὶ αὐτὸ δὲν ἔγινε ὅσον ἔπρεπε.

Ἐζητήσαμεν νὰ ὀργανωθῇ πληρέστερον ἡ διὰ τῆς ἐσχάτης εἰς τὰ Μεταλλεῖα μας πραγματοποιηθείσης ἐπεκτάσεως τοῦ κλάδου ἀσθενείας ἱατρικῆς περίθαλψις καὶ ἀντὶ τούτου, διὰ τοὺς χιλίους ἠσφαλισμένους τῶν Μεταλλείων Βάρδου διετέθη... ἐν δευτέρῳ ἱατροῦ, δοθέντος ὅτι ἐπεφορτίσθη διὰ τῆς περιθάλψεώς των ὁ κοινοτικὸς ἱατρὸς Βάρδου.

Δὲν θέλομεν οὔτε νὰ ἐπεκταθῶμεν περισσότερο οὔτε νὰ ἐκφρασθῶμεν δριμέως.

Προτιμῶμεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι οἱ ἐν προκειμένῳ ὑπεύθυνοι θὰ ἐνδιαφερθῶν περισσότερον διὰ τὴν Χαλκιδικὴν καὶ δὲν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ τὸ πράξωμεν οὔτε μελλοντικῶς.

Πεντηκονταετία συμπληροῦται, κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν, ἀφ' ἧς ἤλευθερώθη ἡ Μακεδονία καὶ ὑψώθη ἡ γαλανόλευκος σημαία εἰς τὴν Χώραν τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ὁ Ἕλληνισμὸς ὀλόκληρος πανηγυρίζει καὶ τὸ Ἔθνος σύσσωμον ἐορτάζει τὴν μεγάλην καὶ ἐνδοξὴν αὐτὴν ἐπέτειον, ἐνθυμίζουσα τὰς πλέον λαμπρὰς σελίδας τῆς Ἐθνικῆς μας ἱστορίας. Τὸ ὄραϊον ὄνειρον μὲ τὸ ὁποῖον ἐγαλουχῆθησαν γενεαὶ ἐπὶ γενεῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς πτώσεως τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων ἔγινεν ὄραια πραγματικότης. Στρατὸς καὶ Ναυτικόν, ὑπὸ γενναίους ἀρχηγούς, ἐδικαίωσαν τὰς ἐνδόξους ἱστορικὰς παραδόσεις καὶ ἔμπλεα τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν κατήγαγον τρόπαια ἐπὶ τροπαίων, καταστήσαντες τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μίαν τῶν ὀραιότερων τῆς νεωτέρας Ἐθνικῆς μας ἱστορίας.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ χώρα τοῦ αἰωνίου μεγαλείου, ἀπέδειξεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ὅτι ἀποτελεῖ τὴν κοίτιδα τῶν μεγάλων ἐμπνεύσεων, τῶν ἰσχυρῶν συγκινήσεων, τῶν ὀραίων ἐξομήσεων. Ἡ Ἑλληνικὴ τρισηλιετὴς ἱστορία, μᾶς διδάσκει μὲ τὸ πλῆθος τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἐπετειῶν, ὅτι ἀποτελεῖ τὸ τελειότερον διδάγμα κοινωνικοῦ, πατριωτι-

κοῦ, ἐθνικοῦ καὶ ἰδιοτικοῦ βίου, πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δύναται νὰ ἐννοῦν τὰς ἱστορικὰς ἀληθείας καὶ νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπ' αὐτάς. Καὶ διδάσκει ἡ ἱστορία ὅτι διὰ τὸν Ἕλληνα δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο περισσότερο τίμιον καὶ ἅγιον ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ θεὸς Πλάτων ἐγραψεν ὅτι «Πατὴρ τε καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτερον ἐστὶν ἡ Πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοῖρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι».

Ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρος, εὐγνωμονοῦσα πρὸς τὰ τέκνα της τὰ ὁποῖα ἔλεσαν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς, κρατεῖ κλάδους δάφνης πρὸς στέψιν τῶν ἀλησιμονήτων νεκρῶν τῶν νεωτέρων Μαραθωνομάχων καὶ Σαλαμινομάχων. Πάντοτε δὲ αἰσκιὰ τῶν πεσόντων θὰ καθοδηγοῦν τὴν σκέψιν καὶ τὸς ἐνεργείας τῶν νέων γενεῶν αἱ ὁποῖαι θὰ τείνουσιν εἰς τὴν ἀνύψωσιν καὶ τὸν ἐξαγνισμόν τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ καρδίας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν Ἑλληνικῶν μας Ἰδεῶδων. Αἱ ἄφωνα τῶν μαχῶν πεδιάδες καὶ αἱ κορυφογραμμὰ τῶν Μακεδονικῶν ὀρέων θὰ μᾶς ὑπενθυμίζουσιν πάντοτε τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα μας καθῆκον.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ κ ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Χειμῶνος τῆς ζωῆς. Δὲν ἴταν σκαμμένο τὸ πρόσωπό του ἀπὸ τὸ πέρασμα τῶν πολλῶν χρόνων καὶ ἀπὸ τὰ ἀναπόφευκτα βάσανα καὶ τοὺς καύμους τοῦ κόσμου τούτου. Δὲν ἔγειρε σάν αἰωνόβια δρῦ τὴν κουρασμένη ἀπὸ τὸ ἀσκήνωτο βάρος τῆς μακρόχρονης ἱστορίας της. Ἀλλὰ ἔμοιαζε σάν νεοῖφυτο δένδρακι ποὺ τὸ ἔκαψαν ξαφνικὰ τὰ ἀστροπελέκια. Κατάμαυρα ἴσαν τὰ μαλλιά του ἀκόμα. Ταλαίπωρμένο ἀπὸ τὴν ἀρρώστια ἦταν τὸ προσωπάκι του καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ χρόνια. Ὁλόλευκο Ἰσως ἴταν τὸ φέρετρό του γιὰ νὰ συμβολισθῇ ὅτι χάθη κα πᾶν στὴν ἀνοιχτὴ τῆς ζωῆς. Ἦταν ἕνα ἀνθάκι ποὺ μαράθηκε πρὶν ἀκόμα λουλουδίση. Ἐνα ἀστεράκι ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη μαρμαρυγὴ του κατρακόλησε μὲ

σα στὰ χὰχ τὸ διαστήματος σάν μετεωρίτης καὶ χάθηκε γιὰ πάντα. Καὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο γίνεται μὴ συγκλονιστικὴ τραγωδία ἀπὸ τὴν πληροφορία, ὅτι ἴταν ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα καὶ στήριξη μιᾶς ἔρημης μάννας καὶ γυναικας. «Υἱὸς μονογενῆς τῆ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χήρα» σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής.

Αὐτὴ δυστυχῶς εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς ζωῆς μας. Σὲ τέτοια θεάματα βρίσκεται τὸ βαθθὸν καὶ ἀληθινὸ νόημα τῆς ζωῆς μας. Μοιάζουμε σάν τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ ποὺ φεύγει, ὄλο φεύγει πρὸς τὰ ἐμπρός ἀσταμάτητα γιὰ νὰ πάη νὰ καταποθῇ ἀπὸ τὸν ὕδατινο δγκο τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν πελάγων. Μοιάζουμε σάν τὴς σκιὰς τῆς ἀσταθείας καὶ ἀβεβαίας. Μοιάζουμε σάν τὰ σ' ννεφα ποὺ ἀδιάκοπα τὰ κυνη-

γοῦν οἱ θύελλες καὶ σβῶνουν μέσα σὲ ἀκατάσχετα δάκρυα βροχῆς ἢ ξεφτίζουν μέσα στὸ χάθη τοῦ οὐρανοῦ. Μὲ τὴς πένθιμες τοῦτες παρομοιώσεις δὲν σκοπεῖω νὰ φθιάσω κλίμα πίκρας καὶ μελαγχολίας. Μᾶς ἀρκοῦν οἱ καθημερινὲς πίκρες ποὺ μᾶς ποτίζει ἡ ζωῆ. Πίκρες οἰκογενειακές. Πίκρες ἀπὸ συγγενεὶς καὶ φίλους. Πίκρες ἀπὸ ὑπουργοὺς καὶ δολεροῦς ἀνθρώπους ποὺ ποτὲ δὲ λείπουν ἀπὸ τὴν ἱστορία μας. Πίκρες ἀπὸ φτώχεια καὶ ἀρρώστια, ἀπὸ διάψευσιν ἐλπίδων καὶ σβῶσιμο ὄραίων ὀνειρῶν. Σκοπὸς τῶν γραφομένων εἶναι ἄλλος. Εἶναι ἕνας σκοπὸς βαθύς. φιλοσοφημένος, θεμελιωμένος πάνω στὴν ἀληθινὴ σημασία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων... ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην

«Καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τε θνητὸς υἱὸς μονογενῆς τῆς μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χήρα.» Κατάκοπος ὁ θεὸς Διδάσκαλος ἀπὸ τὴν ὀδοπορία καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἀφοσιωμένους φίλους του, τοὺς μαθητάς καὶ ἀπὸ ἕνα πλῆθος θεοσεβῶν ἀνθρώπων φάνει στὰ πρόθυρα τῆς μικρῆς πόλεως Ναῖν. Μὰ καθὼς πλησιάζουν βλέπουν ἄλλη μὴ συνοδεία ἀνθρώπων νὰ βγαίνει ἐξω ἀπὸ τὴ μεγάλη πόρτα τοῦ τειχοῦ ποὺ προστατεύει τὴν μικρὴ ἐκείνη πόλη. Ἀπὸ τοὺς στεναγμοὺς καὶ τοὺς βόγγους ποὺ ἀκούσαν καὶ ἀπὸ τὸ θέσση ποὺ παρουσιαζοῦν ἡ κεφαλὴ τῆς πομπῆς κατάλαβαν περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Καὶ δὲν ἴταν ἄπλῶς ἕνας σὺνάνθρωπος ὁ νεκρός, ὁ ὁποῖος εἶχε κάνει τὴν φυσιολογικὴ διαδρομὴ τῆς ζωῆς του καὶ ἔφθασε στὸ τέμα της σὲ γῆρας βαθύ. Δὲν ἴταν ἀσπριωμένα τὰ μαλλιά του ἀπὸ τὰ χιόνια τοῦ

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ

Γ. Α. ΜΑΡΑΒΕΛΕΑ

—44—

Καθημερινά έφταναν φήμες για τέτοια άνατριχιαστικά έγκλήματα καμωμένα από τα αίμοβόρα όργανα του βουλγαρικού κομμάτι. Κι' οι χωρικοί τ'ά μάθαιναν, βούλωναν τ'ό στόμα, έβαβαν στα βόθη τής τρομοκρατημένης ψυχής τους τ'α αίσθήματα τους για τήν έλληνική πατρίδα και τή θρησκεία και βοηθούσαν άναγκαστικά τις συμμορίες τών κομιτατζήδων.

Μ' άβασταχτο ψυχικό πόνο άκουσε ο Παύλος τις διηγέσεις αυτές. Και πλημμύρισε ή ψυχή του δίκαιη άγανάκτηση και μίσος για τ'άνθρωπομορφα θηρία του κομμάτι. Δέ μπορούσε νά χωρέσει στο νοού του τ'όπως βρίσκονταν άνθρωποι ίκανοί νά σκοτώνουν άναίτια μέ τ'όση κτηνωδία άόπλους χωρικούς.

Ίδιαίτερα δυνατό μίσος πλημμύρισε τήν ψυχή του για τ'όδυσ δוד κομιτατζήδες τής Πρεκοπάνας που τ'ους θεωρούσε ύπαιτίους για τ'ά τρομερά κακουργήματα που έμαθε.

Κι' άποφάσισε νά πάρη τήν έκδίκησή του. Χωρίς νά χάσει καιρό σηκώθηκε. Τ'ό σκοτεινό του βλέμμα καθρέφτιζε τήν τρικυμία τής φουρτουνιασμένης του ψυχής και τ'ό σμίξιμο τών φρυδιών του μαρτυρούσε τήν άπόφαση που είχε πάρει.

Έμεινε μισή ώρα σκυφτός κι' άμίλητος άπ' όταν είχαν τελειώσει οι χωρικοί τις φρικαστικές περιγραφές για τ'ά έγκλήματα τών κομιτατζήδων. Οι σύντροφοί του τ'όν κοίταζαν κι' αυτοί άμίλητοι, περιμένοντας τις διαταγές και τις άποφάσεις του. Ξαφνικά ο Παύλος σηκώθηκε.

—Πάμε άμέσως για τ'ό λημέρι, διέταξε μέ βαρεία φωνή. Όλοι βρέθηκαν άμέσως στο πόδι. Κι' ήσαν έτοιμοί νά ξεκινήσουν όταν στην πόρτα του σπιτιού φάνηκε ένας καινούργιος χωρικός. Κι' εκείνος πρόβημα τ'ους τ'ό διηγήθηκε και τ'ό πρόσωπό του έλαμπε από ίκανοποίηση, γιατί τ'ό δικά του νέα ήταν ευχάρισια. Στην περιφέρειά του είχε από μέρες φανή ο καπετάν Εύθύμιος Καούδης μέ είκοσι πέντε παλληκάρια.

Είναι ο γνωστός μας από τήν πρώτη περιόδια άκόλουθος τού καπετάν Σκούρη. Μετά τήν έπιστροφή τής άποστολής στην Άθήνα, κείνος έξαγαγύρισε στη Μακεδονία κι' έκανε μ' άλλους πατριώτες δικό του άνταρτικό σωμα.

Ο καπετάν Εύθύμιος, λοιπόν, Καούδης, έπιασε πρ'ότα—πρ'ότα δוד πράκτορες τού κομμάτι, που άπειλούσαν τ'ους χωρικούς για νά τ'ους αναγκάσουν σέ είσοφές για τις βουλγαρικές συμμορίες. Δέν τ'ους σκότωσε, άλλ'ά για πρ'ότη φορά, όπως τ'ους έλεπε, τ'ους έδωσε τ'ό ξύλο που κρεββατώθηκαν για πολλές μέρες. Κι' όταν άργότερα τ'ους βρήκαν κατάκοιτους στα σπία τους τ'ό τουρκικά άποσπάσματα, είχαν τέτοια τρομάρα, που δέν τόλμησαν νά προσδώσουν τ'ό σωμα τού Καούδη. Τρέμοντας σαν μικρά παιδιά οι... ήρωες αυτοί δικαιολογήθηκαν, ότι καθώς ταξείδευαν νύχτα πέσανε μέ τ' άλλ'ά τους σέ μια χαράδρα και τακίστηκαν. Κι' ή είδηση αυτή έκανε μεγάλη ευχαρίστηση κι' έδωσε πολύ θάρρος σ'τους δυστυ-

χιμένους Έλληνες, που μέσα στην ψυχή τους είχε φωλιάσει ο φόβος από τήν τρομοκρατία τών Βουλγάρων. Ο ίδιος ο καπετάν Καούδης, συνέχισε ο χωρικός, ξεκαθάρισε τήν περιφέρεια τού Ζελόβου από δוד τρομερούς κακούργους, που είχαν γίνει πραγματικοί έφιάλτες σ'τους πληθυσμούς τών γύρω χωριών. Ο Ένας ήταν ο άρχικομιτατζής Στότσης κι' άλλος ο γνωστός μας από τήν πρώτη περιόδια τού Παύλου στην Μακεδονία, ο περίφημος Χατζή—Παύλος.

Ο Παύλος άκουσε τή διήγηση τού χωρικού μέ πολλή ίκανοποίηση κι' άνακούφιση. Έπρεπε κι' αυτός νά ξεκαθαρίσει τήν περιοχή τού άπ'δσους μπορούσε περισσότερους κακούργους, για νά συμμάζευτ'ουν οι άλλοι και ν'άνασάνη κάπως ο τόπος.

Όταν έμπαινε ο Παύλος στη Μακεδονία σαν άρχηγός άνταρτικού σώματος, είχε πάρει τήν άπόφαση νά πολεμήσει περισσότερο μέ συμβουλές και καλωσύνη, παρά μέ τ'ά όπλα. Βλέπει όμως τ'ώρα τήν άτέλειωτη σειρά τών έγκλημάτων που ψύχραιμα και προσχεδιασμένα κάνουν οι Βούλγαροι και δέ μπορεί, μ'όλη τήν άγαθότητα του, νά μήν έξασαγίωθ'ή και νά μήν έπαναστατήσ'ή ή ψυχή του. Και καταλαβαίνει ότι είναι άναπόδραστη άνάγκη νά πληρώσει μέ τ'ό ίδιο νόμισμα, χτυπώντας άπάνθρωπα τ'ους δολοφόνους.

Άφοδ λοιπόν άποχαίρήθηκε τ'ό φιλόξενο πατριώτη δάσκαλο, ο Παύλος ξεκίνησε μέ τ'ους ανθρώπους του από τ'ό Βογασιτικό Σέ λίγο άντάμασε τ'ά παλληκάρια του, που τ'όν περίμεναν στο έκκλησάκι τού Αγίου Άθανασίου κι' όλοι μαζί πήραν τ'ό δρόμο για τ'ό γνωστό μας μοναστήρι τού Τσιριλόβου.

Βρήκανε κεί τον ήγούμενο Γρηγόριο, κείνον που τόσο παραστατικά μ'ας έχει περιγράψει ο Παύλος σ'τό ήμερολόγιό του. Χάρηκε υπερβολικά ο πατριώτης κληρικός, όταν είδε τ'ους Έλληνες άντάρτες και πρό παντός τ'όν Παύλο κι' έγινε κυριολεκτικά θυσία νά τ'ους περιποιηθ'όσο μπορούσε.

Μόλις ξεκουράστηκαν λίγο, ευχαρίστησαν τ'όν ήγούμενο και ο Παύλος μέ τ'ά παλληκάρια του ξεκίνησαν για τ'ό Στρέμπενο. Είχανε μάθει από κάποιο ντόπιο χωρικό, ότι στο χωριό αυτό έμεναν μ'όνα μ'ά δוד—τρείς κομιτατζήδες, που τις τελευταίες μέρες είχαν δολοφονήσει τ'όν έφημέριο τού χωριού, παπα—Δημήτρη που ήταν από τ'ους άφοσιωμένους πατριώτες. Κι' ο Παύλος είχε άποφασίσει νά τιμωρήσει τ'ους δολοφόνους. Στην έπιχείρηση αυτή θά τ'όν βοηθούσε κι' ο καπετάν Δημούλιος Ζήσης από τ'ό Λέχοβο, που διατηρούσε ένα μικρό άνταρτικό σωμα από δέκα παλληκάρια.

(((ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)))

ΕΥΘΥΜΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ
ΜΑΙΑ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
 Άναλαμβάνει τοκετούς και τ'όικον.
 Οίκία: Γεωργίου Τσίγγα

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΔΑΦΙΝΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙ

Θά ήταν καμιά σαρανταριά χρονών, ή Δαφίνου ή Βασλούδινα, όταν έμεινε χήρα μέ τρία παιδιά, στο μικρό έκεινο χωριό, στα Ζερβά.

Αυτ'ό θυγατέρες και έναν γνιό.

Ήταν μια άντρογναίκα, δουλεφάρα και τ'ό κατάφερε μέ τ'ό βιό που άφ'ηκε ο μακαρίτης και τ'ή βοήθεια τών παιδιών της, νά τ'ά βγάλλερα, ως που τράνεψαν τ'ά παιδιά.

Τ'ή μιά θυγατέρα, τ'ή Φραξούδα, τήν καλοπάντρευσε μ'ένα καλό παιδί και ύστερα και τ'όν γνιό της, τ'όν Πασχάλη και πήρε και καλή νύφη, ιπό καλό σόι.

Και είχε μείν' μονάχα ή μικρή ή Λιασβούδα.

Ήταν έξυπνο κορίτσι και δουλεφάρα, αλλά όλο γκρίνιαζε και γύρευε νά πάη στη Σαλονίκη νά γίν' δούλα, όπως πήγαν κι' άλλα κορίτσια άπ' τ'ό χωριό.

Και μια μέρα μια Κοκκώνα, που πήγε στο χωριό, τ'ή είδε κα' τ'ή γύρευε κι' έκειν' πρόθυμα δέχτηκε.

Κατέβηκαν στη Σαλονίκη μέ τ'ή μάνα της, που γύρευε νά δγ'η και κείν' τ'ά «κατατόπια» τού σπιτιού.

Τ' άφεντικά τ'ή ήσαν μονάχα έα άντρογναίκα χωρίς παιδιά, καλ'βουσταγμέν κι' είχαν άν βγ'η καλό τ'ό κορίτ'ό και τ'ό πρηετήσ' καλί θά τ'ό παντρεύ'η κιάλας.

Ή μάνα της γύρισε στο χωριό ευχαριστημένη και διηγώταν τ'ά κολούδια που είδε στο σπίτι 'ιπ' τ' άφεντικά.

Ή Δαφίνου είχε και κα' κουσουρία.

Ήταν πολυλογού, κρουζούρου και προσημάχ'.

Τ'ά πιο άσήμαντα πράγματα τ'ά μεγαλοποιούσε «τ'ό μυρμήκ' τ' άφ'αινι βουβάλ'» και γιά τ'ό έμεινε άκόμα και τ'ό λέν' στο χωριό, όμα άκουν πολλά λόγια νά λή κανένας.

«Σ'ά τ'ό Δαφίνους τ'ά μασάλι».

Ή Δαφίνου όλο κι' εύρισσε καμιά άφορομη και κατέβαινε στη Σαλονίκη, τ'ό είχε ένα τ'όσάκ', νά δγ'η τ'ή Λιασβούδα, που τ' άφεντικά τ'ή τ'ή έλεγαν Λ'ζα.

Κ' έστ'ό βρέθηκε στη Σαλονίκη τ'όν καιρό που άνοιξε ή πόωτη έθ'εσι τ'ό 1926.

Ένα άπόγευμα πήγαν στην Έκθεση μέ τ' άφεντικά τής Λίζας.

Γύρισαν όλα τ'ά περιπέτρα και τ'ά παιγνίδια κι' όταν άπόστασαν έ'ατσον σέ μια ταβέρνα. Ήπιαν μύρα κι' έφαγαν και μεζέδες, λουκινούδια και σαλάμια.

Ύστερα από λίγες μέρες γύρισε στο χωριό.

Μαζώχχαν στο σπίτι τ'ή, οι γειτόνες κι' όλο τ'ό σόι τ'ής κι' άβγαίονταν τι είδε στην Έκθεση.

«Νά μαρή, ήταν ένα τρανό παναγύρ'».

«Αί κατάλαβα, άπλουγήθη ή Δένκω ή Γκαβουγιώργινα, θά ήταν σ'ά τ'ό παναγύρ' ν'άτ' Μάμα».

Χαν κριασμένα μιά κρατούνα κι' ένα κουλουκίτ'ό παρδαλό σ'ά τ'οισαρίτσα. Κ'η στο μπαλκονούδ'ό μιά χουργιάτσα έπλικι σκροφόν. «Αυτό θά 'ώφκισαν τάχαμ' νά μ'ας γελούν ήμ'ας τ'ό χουργιάτς, είπε ή Βενέτω ή Λαμπούδα».

Ύστερα πήγαμ' στα μαγαζιά που είχαν, λουγής, λουγής, πραμάτιες, ν' άγοράσ'ε: θ'έλς κ'η πορατέρα ένα χουγιάτ'ό που είχαν άπλουμένα ούλα τ'ό χουργιάτ'ό τ'ά μπιρικέτ'ο—Στάρ, κρηθάρ'ό κουνάρις καλαμπόκια, μπισοτ'άνια, κα'τρανά χειμονκά σ'ά βαριλούδια, σταφύλια, κρούδια, μύγδαλα μέλια κι' άλλα.

Αυτ'ά τ' άγλεπαν οι Κουκουνασοί κ'η τ'ά θάμαζαν.

Άπόστασαν τ' άφεντικό κ'η κάτ'σιμ' σέ μια ταβέρνα ν'όπι'ομ'ι μπ'όρα κ'η νά φάμ'η. «Μαρή, ήταν καλό αυτό τ'ό ζμ'ι που τ'ό λέν' μύρα; ό'ωτ'ή ή γογ'ά ή Βαγγελιώ ή Ζαμπούδα».

«Εί έ'ομ' καλ'ουσύν', σ'ά νά πίνε' ενόν' κουβόσιμου».

«Αυ' κ'η τ' άλλου που είδα! Ένας έν'ονος, θά ήταν, μ'ένα κιλιάφ σ'του κ'ιφάλ'ό μ'ένα τρανό άσπρο κιάμ'ου. Έχει μιά μάκινα κ'η πατουσι ένα κουμπουδ'ό κι' έβγαίαν άράδα λουκινούδια, σ'ά ματούρια κι' έπεφταν μέσα σ'ένα καζονούδ'ό που χουχλακ'όσι τ'ό γι'ό κι' έβροζαν κι' ύστισια τ'άπεισε μ'ένα τσιπ'ό κ'η τ'ά ζινει όσνοι γύρευαν.

Τέτοια π'ήρι κ'η τ' άφεντικό κι' έφοργαμ' κ'η μάρεσαν «Ήταν μ'απόμ' νόστιμα; ό'ωτ'ή ή Ναστασιά ή Τσίμ'ινα»

Νόστιμα, είπ'ε! νά γλύφε κ'η τ'ά δάχλας».

Ύστισια λέει ή κυρά άντι νά π'ήμ'η κ'η σ'ά πιγνίδια.

«Ο,τ' είδα ίκει έπεσαν τ'ά μούτραμ' από ντρουλή».

Είχι κα'τ' κοίνης κι' άέββαιαν κ'η κνιούταν, τ'ά κορίτσια ήμ' κ'η τρανές κοιτσάμ γνι κ'η φάινταν, μ'ι συμπάθ'ιου, ούλατ'ε τ'ά κουνουβόλια που κα'τ', ντρουπής πρόματα.

Άπό κ'η π'ήγαμ' σ'τ' τρανή τ' βαρέλα. «Αυ' τ' ήταν κείνον που είδαμ'! Ένα π'η δ'ι μ' έ'ια μπουδ'ήλατου, γύρ'ει από κα'τ' ως π'άν' δ'ίχους νά πέφτ'. Ντραλίσκα κ'η σταμάτησ'ή ή ψ'ημ'!»

Παραπέρα είμ'ι και' άλλου γα τρανά, μάραμ', κι' έ'ια ζαλίμ' τρανό που ήταν σ'ά μ'λόδ'. Ούλιου τ'ού κ'ιτ'αζαν.

«Θά ήταν θηλό γιά ν'αμουζ'λι» είπε ή Κατερίν' ή Σιφουδά.

«Οχ' μαρή, άρσινκό ήταν! Είδα τ'ό... νισιάνι».

Πέρασε ή ώρα και σταμάτησε γιάτ' άπόστισσε νά κρέν' μάλλισσε ή γλώσσα τ'ή.

Οι πλειότερες οι γναικες τ'ά θάμαζαν και τ' καλοχούσαν που είδε τ'όσα πράγματα.

Μόν' ή Χοντρομαρούδα κ'η κ'η τ'ό κεφάλ'ό κι' είπε! «Θαρώ π'ός τ'ά πλειότερα, που μ'ας άβγ'ήθη' ή αν μασάλα τ'ό Δαφίνους».

Σ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ο ύπογεγραμμένος Νικόλαος Λειβαδιώτης Ιερέυς κάτοικος Καλάνδρα συμφώνως τ'ή άρθ' 2 του Ν. 3743 τ'ής 419 'Ιανουαρίου 1929, δηλώ ύπευθύνως έν γνώσει τών συνεπειών τού Νόμου περί ψευδούς δηλώσεως ότι είμ'ι κύριος, νομείς και κάτοχος τών κάτωθι άκινήτων κειμένων έν τ'ή περιφέρειά τής Κοινοτήτος Καλάνδρας ήτοι: 1) Ένός οικόπεδου κειμένου έν Καλάνδρα έκτάσεως 800 τ.μ. μετά τ'ής έν αυτή έτοιμορρόπου οικίας ήμισογείου άποελομένου γης έκ δύο δωματίων τού άνω όρόφου και ύπογείου άπογείου άποθήκης όριζόμενου Α μέ δημόσιον δρόμον, Δ μέ οικόπεδον Δ. Γιαννιού, Β μέ οικόπεδον Γεωρ. Νάτσιου και Ν. οικόπεδον Χ. Μυλωνά. Τ'ό άκίνητον τούτο περιήλθεν ες τ'ήν μητέρα μου Αικατερίνη σ. Ι. Λειβαδιώτη τ'ό γένος Γ. Μοσχάκη έκ κληρονομίας τού επί τουρκοκρατίας άποβιάσαντος πατρός τ'ής, κατέχεν δέ και ένέμετο τούτον μέχρι τού κατά τ'ήν 16—2—62 έπισυμβάντος θανάτου τ'ής, όποτε περιήλθεν έξ άδιαθέτου ες τ'ά τέκνα αυτής κατά τ'ό 115 έξ άδίας όρετου ες έκαστον ήτοι 'Ελευθερίαν σ. Ι. Γακουμή, 'Ελένη σ. Α. Μορφούλη, Μαγδαληνή σ. Ν. Τσαρούχα, Δάφνη σ. 'Εμ. Μπεζάνη και έμ'ε. Δυνάμει δέ τού υπ' άριθ. 1573) 1962 δωρητήριου συμβολαίου τού Συμβ'ιου Μουδανιωτών Χρ. Τάσσηρη μετεβιβάσθη ή κυριότης όλων τών μεριδιών τών άνωτέρω συγγ'κληρονομίων ες έμ'ε 2) Ένός άγρού ες θέσιν «Φραγκάκι» υπ' άριθ. 139 έκτάσεως 2994 τ.μ. όριζόμενου Α μέ άγρον 'Αντ. Γιαννιού, Δ. 'Αγγ. Τσαμ'άκη. Β Δ Βερούδη και Ν. μέ άρόμον, 3) Ένός άγρού ες θέσιν «Αηδόνι» υπ' άριθ. 66 έκτάσεως 3690 τ.μ. μετά τών έν αύτ'ό 33 έλαιοδένδρον όριζόμενου μέ άγρους Α. Έν. 'Αλεξούδη, Δ. Ι. Σοφ'η, Β. Γεωργίου Γιαννιού και Ν. μέ λάκκον 4) Ένός άγρού υπ' άριθ. 173 έκτάσεως 3130 τ.μ. όριζόμενου μέ άγρους Α 'Ι. Σοφ'η, Δ 'Ι Γιάνναρου. Β μέ Δ Γεωργ'η και Ν μέ δάσος 5) Ένός άγρού ες θέσιν «Βίγλα» υπ' άριθ. 612 έκτάσεως 5025 τ.μ. μετά τών έν αύτ'ό 4 έλαιοδένδρον όριζόμενου μέ άγρους Α. Χρ. Δασκαλάκη (τέως Λεονίδης Πανιώρα) Δ Νικολάου Τσεπερολή, Β μέ λάκκον και ΝΚ Σοφ'η 6) Ένός άγρού ες θέσιν «Βλαχοκάλυβα» υπ' άριθ. 375 έκτάσεως 3320 τ.μ. μετά τών αύτ'ό 30 έλαιοδένδρον όριζόμενου μέ άγρους Β. Ζαφείρη Χαμ'πέζου. Α μέ λάκκον. Δ μέ λάκκον, και Ν Δημητρίου Χάνου 7) Ένός άγρού ες θέσιν «Μπουλισμάτσα» υπ' άριθ. 673 έκτάσ. 3427 τ.μ. όριζόμενου μέ άγρους Α.Γ. Ηλία, Δ. Ί. Πούλιου, Β μέ δάσος και Ν. παραλία. Οι άνωτέρω άγροι περιλαμβάνόμενοι ες τ'ους υπ' άριθ. 154, 882 και 156 221 όριστικώς τίτλους κυριότητος τού 'Υπουργείου Γεωργίας έπ' όνόματι τού κατά τ'ό έτος 1941 άποβιάσαντος πατρός μου Γεωργίου Λειβαδιώτη περιήλθον κατόπιν τού θανάτου τού εν και τ'ής μητρός μου ες τ'ήν κυριότητα έξ άδιαθέτου και έξ άδιαίρετου κατά τ'ό 115 ες έκαστον τών κληρονομίων τέκνων των έμού και τών άνωτέρω άναπερομένων άδελφών μου, δυνάμει δέ τού προαναφερθέντος συμβολαίου δωρεάς, ή κυριότης όλων τών μεριδιών τών συγγ'κληρονομίων άδελφών μου μετεβιβάσθη ες έμ'ε και ούτω κατέστην έξ ολοκλήρου κύριος και νομείς άπό τ'ής άνωτέρω κτηματικής περιουσίας. 'Εν Καλάνδρα τ'ή 24—9—62 Ο ύπευθύνως δηλών ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΩΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Μέ σπαραγμό κρατώντας τ'ή
 βαριά καρδιά μου
 βρήκα τ'ό πατρικό μου σπίτι
 [νά κοιτάζει,
 μέσ άπ' τις φυλλωσιές, σαν
 —μέ σπαραγμό κρατώντας τ'ή
 βαριά καρδιά μου.

Γοργά τ'ό τ'άκι ή μάνα μου
 [τρέχει ν' άνάγει.
 Κι' έν'ά άπ' τ'ήν πόρτα βλέ
 [πω τις γλυκές του λάμψεις,
 μέ σπαραγμό κρατώντας τ'ή
 βαριά καρδιά μου
 δέ μπαίνω μέσα. 'Απέξω κ'ά
 [θομαι και κλαίω..

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

ΑΠΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

«Ελήφθησαν αι συνδρομαι των κάτωθι φίλων αναγνωστών τής εφημερίδος μας, τούς όποιους εύχαριστούμεν.

Γερακινή: οι κ.κ. Χρ'ίστιος Μέγας, Νικ. Μαλάμης, Χρ'ίστος Ρίγγος.

Βρυσίων: ο κ. 'Αιτώνιος Πανιάλης.

Πολυγύρου: οι κ.κ. Κων'ι'ος Ντοίψης, 'Ιωσήφ Μήλιος, Μιλτιάδης Δημητ'ά, 'Ελευθέριος Μάνη, Βασ. Κατάκοις, 'Αργύριος Βογιατζής, 'Αριστοτέλης Στεργιαδούλης, Σχολ. 'Εφορεία Γυμνασίου

'Αγ. Μάμαντο: οι κ.κ. 'Αστέριος Σαμαράς, 'Ιωάννης Σαμαράς

Ν Μουδανιωτών: οι κ.κ. 'Αλέξ. Χατζηορδανίδη, 'Αθανάσιος Σαντούρης.

'Ορμυλίας: οι κ.κ. 'Αγαπιός 'Αγαπητού, Νικ. Τσίγγος, Παναγ. Μπαρ'άκος, Δημ. Γερακούδης, Χρ'ίστος Τσουλιναράς, 'Ελευθέριος Ουράνης, 'Ιωακείμ Βλιάλης.

Νικήτης: οι κ.κ. Γεώργ. Μπατζής, Γεώργ. Ι. Κουμπούρης, 'Ιωάν. Πελέκας, Νικ. Κουλιάνος, Γεώργιος Ράδος, Κωνστ. 'Αναγνωστόρας, Δημ. Ι. Κουμπούρη.

'Αγ. Νικολάου: οι κ.κ. 'Αστέριος Ζη'ώζης, 'Αριστοφάνης, Λεατή, 'Ιωακείμ Χούχλιας.

Μεταμορφώσεως: οι κ.κ. Κων'ι'ος Βασιλειάδη, Κων'ι'ος Κερανούδης.

Βατοπεδίου: Σχολική έφορεία, ο κ. 'Ιωάν. Βαγιανάς.

Ν. Μαρμαρά: οι κ.κ. Δημ. Μαυροδής, Δημ. Λεβαδιώτης, Δισμαντής Διαμαντάρας, 'Αλέξ. Τασούλογου, 'Οδυσσεύς Μαλίνης.

Παρθεωνών: οι κ.κ. Τηλέμαχος Νίκου, 'Αθαν. Μαρτζιβάνος, ή έκκλ. έπιτρο. 'Αγ. Στεφάνου.

Συκιάς: οι κ.κ. Νικ. Σαμαράς, Γεώργιος Παντελής, 'Αθαν. Παντοζής, 'Ιωάνης 'Εμμανουήλ, Ν.κ. Παστογιάννης, 'Ιωάννης Ζαφειράκος, 'Αγγελος 'Αλεξάκης, 'Ιωάννης Καπεταγιάννης Θεμάς Γιαρλής.

Βίβδου: ο κ. Βασιλείος Πατσάς.

'Αθηνών: ο κ. Νικ. Τσούμας.

'Αρναίας: ή κ. 'Ελένη Σαροφάνου, οι κ.κ. Νικόλαος Ν.άλης, Γεώργιος Πάλλας.

'Ανέστης Παπαγεωργίου, Νικόλαος Ροκάς, Μάνος Μανασής, Σχολική 'Εφορεία, 'Εκκλησι. 'Επιτροπή 'Αγ. Στεφάνου, Αοσ δασικός συνεταιρισμός, Βοσ δασικός συνεταιρισμός.

Γοματίου: οι κ.κ. 'Αναστάσιος Σόρης, 'Αστέριος Θεοδοσίου, Γεώργιος 'Αποστολούδης, Γεώργιος Διαχούτης.

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ — ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΝ ΥΔΡ
ΔΟΥΜΠΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
 ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΦΥΣΙΚΩΣ ΑΝΘΡΑΚΟΥΧΟΝ
 ΕΞΑΙΡΕΤΟΥ ΓΕΥΣΕΩΣ
 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΕΠΙ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
 ΣΤΟΜΑΧΟΥ — ΗΠΑΤΟΣ — ΧΟΛΗΣ — ΝΕΦΡΩΝ
 ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 Μ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 10 — ΤΗΛ. 79.044
 ΑΝΑΔΟΧΟΣ: **ΝΙΚ. ΠΕΠΠΗΣ**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Φ. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ
 ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
 Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
 ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΙΣΑΒΕΤ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
 ΙΑΤΡΕΙΟΝ: 'Αν. Σοφίας 22 ΟΙΚΙΑ: Κατακάλου 5
 ΔΕΧΕΤΑΙ 11-1 & 5-8 (Ανάληψις)
 τηλ. 81—938
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
 'Επιμελητής Δημοτικού Νοσοκομείου
 πλατεία 'Αριστοτέλους 7

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΑΤΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ: Ι.Δ.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπεζών Έταιριών > 500
Έξωτερικού (άεροπορικών) δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί, το χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα ή μή, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. ΚΑΤΣΑΜΟΥΡΗ

—3—

Σήμερα όμως η πολιτεία ξεστρεψε τη προσοχή της στην εκπαίδευση από την κατώτερη ως την ανώτερη και υπάρχουν βέβαιες ελπίδες ότι μέσα σε λίγα χρόνια η εκπαίδευση θα αποκτήσει αθούρες και μέσα διδασκαλίας, θα συμπληρωσή τα κενά, θα επανδρωθή με την πρόβλεψη ένας δάσκαλος ή καθηγητής να έχει στο τιμήμα του 40 μωθτάς και όχι 80 ή 100 ή και περισσότερους. Στο σημείο αυτό νομίζω ότι πρέπει να τροποποιηθή η κατανομή των θέσεων (άρρωνων-θηλέων) να μειωθή το ποσοστό των γυναικίδων (δάσκαλίσσων και καθηγητριών) και να

ληφθή μέριμνα ώστε να έξει ασφαλισθή ή δυνατότης και ή ευχέρεια για άμεση ανάπληρωση των περιοδικών κενών που προέρχονται από ειδικές άδειες, κήσεως και τοκετού.

Αυτές είναι κατό τή γνώμη μου οι αλίτες που έδημιούργησαν τό κακό. Τί πρέπει τώρα να γίνη για τήν θεράπευσή του;

Η ολοκληρωτική θεράπευα είναι δύσκολη και στά περισσότερα δέν εξαρτάται από μάς. Είναι ζήτημα πολιτείας. Το Υπουργείον Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με τά ανώτερα Συμβούλια του θα κανονίση τό ζήτημα τής διγλωσσίας, τς ώρες διδασκαλίας τών Έλληνικών και τής Γραμματικής, τήν αύξηση τών θέσεων και τούς διορισμούς, τήν άνέγερση διδασκτριών τήν μόρφωση προσωπικού, τή φοίτηση στό Δημοτικό σχολείο να τήν κάνη 7 άν όχι 8 χρόνια. Αυτό επιβάλλουν τά πράγματα.

Η άδξηση τής δήλης τών μαθημάτων τής Φυσικής Έπιστήμης που έφερε ή σύγχρονη τεχνική πρόοδος. Ακόμη είναι άνάγκη να ίδρυθή 7η τάξη στό Δημοτικό σχολείο τό δίδασκαλα πρακτικών γνώσεων και πρακτική έξέσκηση και έφαρμογή.

Εύτυχώς με τήν ένταξη τής Πατρίδος μας στόν Κοινήν Εύρωπαϊκήν Άγοράν, για τήν όποία όλοι άνανώρισαν ως βάση έπιτυχίας στή συμμετοχή μας τή κα λ ή Πα ι δ ε ι α ή πολιτεία ξεστρεψε σ' αυτήν άμέριστη τή προσοχή της. Συνεζητήθηκε και βελτιώθηκε σοβαρά ό προγραμματισμός, αδηήθησαν ό πιστώσεις, διδακτήρια άνεγειρονται, ό Όργανισμός Έκδόσεως Σχολικών Βιβλίων άναμορφώνεται και δραστηριοποιείται, ό θεέσις αυξάνονται, διορισμοί γίνονται. Έτέθηκε σκοπός ώστε μέσα σε λίγα χρόνια τό ποσοστόν του προϋπολογισμού μας πού διαθέτει ή Πατρίδα μας σήμερα για τή Παιδεία να φθάσει τά Ευρωπαϊκά επίπεδα, γιατί όλοι καταλαβαίνουμε ότι με ποσοστόν 7 οιο του προϋπολογισμού μας δέν μπορούμε να έχωμε σύγχρονη παιδεία. Χρειάζονται χρήματα. Έδω έφαρμόζεται εκείνο που έλεε ό Δημοσθένης: «Δεί δη χρημάτων και άνευε τούτων ούδέν έστι γενέσθαι τών δεόντων».

Άνεξάρτητα όμως πός τά μέτρα που παίρνει ή πολιτεία έχωμε κι' έμείς εθδόν και ό υποχρεώσεις και τό κακό θα διορθωθή άρκετά άν έμείς γονείς, δασκάλοι, και μαθητά κάνωμε τό καθήκον μας με πρόγραμμα, συνεργασία, προσοχή και ένδυσέφερον.

Α. Ν' αφήσωμε τήν προχειρότητα στήν εκτέλεση τής εργασίας μας, τή παράλογη αίτηση να προβιβάζονται τά παιδιά μας και να παίρνουν ένα χαρτί, να περνούν τις τάξεις. Οι γονείς να έχωμε έμπιστοσύνη στους δασκάλους και στενή συνεργασία. Η συνεργασία θα είναι σε ζητήματα που φαίνονται μικρά έχουν όμως μεγάλη σημασία. Να θεωρούμε τό δάσκαλο δεύτερο έαυτό μας. Να μην τόν κακολογούμε και μάάλιστα μπροστά στα παιδιά. Ο δάσκαλος αγαπάει και χαίρεται για τή πρόοδο τών μαθητών του. Οι γονείς να παρακολουθοούν τή ζωή τών παιδιών και μέσα και έξω από τό σχολείο. Να κάνουν έλεγχο άν εκτελούνται οι έντολές και οι εργασίες που αναθέτει τό σχολείο.

Να προσέχουν μήπως τά παιδιά των παίρνουν έτοιμα από άλλον και αντιγράφουν. Τήν αντιγραφή, τις εκθέσεις να μην τις γράφη άλλος ούτε να τού λύνη τά προβλήματα τής Άριθμητικής. Στή πρώτη άνάγνωση να μην κανοναρχούν οι μάννες και διαβάσουν τά μικρά! Να μην δικαιολογούν τό ψέμα και τή κακή εργασία. Γίνεται διπλό τό κακό.

Β. Είπα ότι σήμερα υπέρχομε στή τεχνική δέν φθάνει όμως μόνο ή τέχνη του δασκάλου. Χρειάζεται και άσκηση. ...Τό ΤΕΛΟΣ στό επόμενο

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ

ΣΙΘΩΝΙΑ

Μιά περιοχή του Νομού μας με άξιώσεις που διψά για μεγαλύτερη προβολή.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΧΡ. ΜΟΥΣΤΑΡΗ

—3—

Οι νέοι καιροί άλλαξαν τους προσανατολισμούς πλάταιναν τή σκέψη, έδωσαν και νουόργιους όρισμούς. Έφυγε κείνη ή άνόητη συστολή του έπαρχιώτη. Τή θέση της πήρε τώρα τό θάρρος, ή ελεύθερη έκφραση τής σκέψης, ή ποιότητα στόν έαυτό του ή αύξηση τής δύναμης εκείνης που είναι άπαραίτητη για ένεργεια που έαίρει πώς και πότε να χρησιμοποιηθή.

Δημιουργήθηκε ένας καινούργιος τύπος επαρχιώτη που έαίρει τί ζητά πώς να έπιτύχη στό σκοπό του και από τού να άρχισή τή δράση του γεμάτος αυτοπεποίθηση και όρεξη για δημιουργία. Από τό μεγάλο καζάνι τής ζύμης που παρασκευάζαν οι μεγάλες μεταβολές τής εποχής μας βγήκε ένα καινούργιο καλούπι.

Νέοι άνθρωποι βγήκαν με νέες συνήθειες που είναι πιο άγνητες, στόν κόσμο της υπαίθρου που από τή φύση του ξεχωρίζει πιο εύκολα όσο τό ρόδισμα μις; αυγής που διαλύει τά τελευταία σκοτάδια τής νύχτας.

Πιο προσαρμοσμένοι ίσως έστο και περιπλανώμενος πιο ζωντανός πιστεύει με πάθος στις καινούργιες αξίες στα κηρύγματα τής ώμορφης ζωής που τά φέρονουν τά σύγχρονα ρεύματα τής εποχής μας.

Τό ίδιο και οι γυναίκες τους. Ξύρουν κι' αυτές να στηρίζονται στόν έαυτό τους και από τή δύναμη που άντλούν άπ' αυτόν περιμένουν τή Σωτηρία τους.

Ένας τού κοινοτικού συμβουλίου μας καλοδέχεται. Δείχνει στους τρόπους του τήν προθυμία που επιβάλλει ή ευγένεια και δέχεται πρόθυμα να μās πληροφορήσει για ό τι μās ενδιαφέρει.

Ένθουσιασμένος ό κ. κοινοτικός με τόν τόπο του προσπαθεί να μεταλαμπαδεύσει και οε μās τόν συναισθηματικό μόντο Μās σεργιανίζει στις λαμπρές καθ' όλα κατασκήνωσεις τής δημοτικής εκπαίδευσης.

Ο άπλωτός κίμπος τής Νικήτης μās περιμένει. Τα χωράφια τούτα που άπλώνονται μπροστά μας τάχει γονιμοποιήγη ό Θεός με τό φλογερό του σπόρο. Όλα φυτρώνουν άφθονα σαυτόν τόν κάμπο. Δέ φυτρώνει μονάχα τό λουλούδι τής φαντασίας, μα πού πολλοί φυτρώνει ό φίλοι μου Χαλκιδικιώτες ή αγάπη για τόν συνάνθρωπο και τό πάθος για τή φίλια.

Όσο άπιστος κι' άν είσαι για τή δύναμη του αϊσθήματος στόν άνθρωπο, σαν άντικρύξεις τό πρόσωπο τούτης τής χαρωπής γής ξαναποτίξεται από μια δύναμη που σε κάνει να τή στοχάζεσαι για πολλοί άν άκόμα βρισκεσαι μακριά της στην θλίβεση και άπραγη άπομόνωση σου. Με τήν όλ γόλεπτη επαφή σου δίδει και πέρνει άμοιβαία τό ξεχείλισμα μις; αγάπης αυτης που αυτη μεν δέν ήξερε τί να τήν κάνει και σε μās που μās βάραινε.

Κρί τή ή ώρα τής κριτικής για τή Νικήτη. Αυστη οή ή κριτική για τούτο τό χωριό εύλογο τό ερώτημα καθώς; τό προσπερνούμε. Τί θλίβεση ή μοίρα τούτου τού χωριού! Νάχει ξεπλωμένο στα πόδια του τήν ωραία τή έκφραση τής τελειότητας, τή γοησία τής ώμορφιάς; πλαισιωμένη από τό πιο δυνατό φωτισμό και από τά μύρια χάδια τής μυριάκορφης θάλασσας και να ναι κίταχωμένο σε τούτο τό σκίερο λάκκο με τόση αταξία και προχειρότητα.

Τήν άνάγκη τών προγόνων ήρχεται σκληρά και άπάνθρωπα να πληρώση ή καινούργια γενιά.

Τότε ή σκιαιμότητα, σημερα ή άλλαγή που είναι πολύ διάφορος από τή σημερινή. Να ή πρόχειρη άπάντηση.

Όλα τά χωριά (παράλια) τής Χαλκιδικής σαν δυναμικά και πλούσια τραβοούν τή προσοχή τών πειρατών και για να μη γίνουν βρώση στη βουλιμία τους κλείστηκαν στόν άψυχο αυτό τόπο, για να άποφύγουν τά δεινά τής άρπαγής. Πόσοι δέν άκόμισαν τήν κακογλωσσία τους για να θίξουν τή σκληρή τής Μοίρα και να είρω νευδοών μια σκληρή άνάγκη μις; ξεθωριασμένης εποχής;

Μα ή Νικήτη γενναία, περήφρανη, αδιάφορη σαυτά τά άθλια κατασκευάσματα τραβά τό δρόμο της και άπλώνει, όταν τής τό έπιτρέπουν οι δυνάμεις της, τες φτερούγες εκεί που θάπρεπε να ναι ή φυσική της θέση, κεί που θα τή φωτίξει τό δυνατό και άφθονο φως και θα τή χαϊδέυουν τά κύματα τής θάλασσας.

Ανήκει κι' αυτό στή δύναμη τού χαρακτήρα τού Νικητιανού να άπαρνιέται τες παληές αξίες και να δημιουργή, με βίβσιν πάντα τες παληές, καινούργιες για να βγή άπ' αυτό τό κράμα ή καινούργια ζωής τής σημερινής γενεάς με νέα όρόσημα και νέες κατευθύνσεις.

((((ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΓΡΟΤ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Συμφώνως πός άπόφαση τού διοικητικού συμβουλίου τού οργανισμού γεωργικών ασφαλίσων θα παρασχεθή εις τούς ανταποκριτάς τού οργανισμού δι' έξοδα κινήσεως έτησία άποζημίωσης από δρασμός 1.000 έως 3.000 έπί τή βάσει τού άριθμού τών μέρι σήμερον συνταξιούχων εκάστου δήμου ή κοινότητος. Έξ άλλου διά τούς ειρηνοδίκας καθωρίσθη ή ποζημίωσις 40 δραχμών, τούς προέδρους πρωτοδικών 100 δραχμών τούς γραμματείς ειρηνοδικείου 20 δραχμών και διά τούς γραμματείς προέδρων πρωτοδικών 40 δραχ. δι' εκάστην άπόφαση.

Η ανώτερος άπόφασις Ιοχύει άπό 1)7)62. Η καταβολή τών ποσών θα γίνεται εις τό τέλος εκάστου εξαμήνου.

ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΔΙΚΗΣ

Πληροφορούμεθα ότι διά πράξεως τού Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσθη ό πως από τού τρέχοντος έτους, περιληφθή εις τας έπιδοτου μέσας καλλιέργειας και ή ετηρική μηδική (τριφυλλί), διά ποσού 80 δραχ. κατά στρέμμα, καταβαλλομένου έφ' άπαξ, άμα τή διενεργεία τής καλλιέργειας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο Οίκον. Έφορος Χαλκιδικής διακηρύττει ότι τήν 25 ην τού μηνός Οκτωβρίου έ. έ. ήμερον Πέμπτην και ώραν 10—12 π.μ. θέλει ένεργηθή έν Πολυγύρω και έν τώ Έφοριακώ καταστήματι, μειοδικός διαγωνισμός διά τήν μίσθωσιν οικήματος διά τήν στέγασιν τής ύπηρεσίας τής Ταχυδρομικής Διεύσεως Χαλκίδης. Οι όροι τής δημοπρασίας ευρίσκονται εις τήν Οίκον. Έφορίαν, εις τήν ως άνω ύπηρεσίαν, και εις τόν Δήμον Πολυγύρου. Έν Πολυγύρω τή 1—10—62 Ο Οίκον. Έφορος Χαλκίδης ΑΘ. ΛΥΚΑΡΤΣΗΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΝΤΕΛΑΛΗ Γ. ΠΑΠΑΡΤΥΡΙΟΥ

Διπλ. πολιτικών μηχανικών.
Ανάληψις τεχνικών μελετών.
Ανεγέρσις Πολυκατοικίας και πώλησις διαμερισμάτων.
Πληροφορία: Καρόλου Ντιήλ αρ. 12 τηλ. 74—114 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Χαλκιδικείς:

Διά πāsαν Κτηματικήν σας Συναλλαγην Άποταυθήτε με έμπιστοσύνη εις τό Γραφείον Κτηματικών Συναλλαγών ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ. Άγοραϊ-Πωλήσις Άκινήτων Όδός Βασιλέως Ήρακλείου αρ. 13, 1ος όροφος αρ. Γραφείου 2. (= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =) ΤΗΛΕΦ. 20—951

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ήσαν νεοπαντρεμένοι. Δημιούργησαν ένα σπιτικό ή πώς τό ώνειρευτήκαν. Τίποτε δέν τούς έλειπε. Μά τίποτα! Τό σπίτι τους βρίσκονταν σε μια ξηραϊκή τοποθεσία άνάμεσα στα έλαιόδενδρα, ένω μπροστά τους ξεχυνόταν ή άπέραντη θάλασσα.

Καθόλου δέν κουραζόταν ή Καίτη στο νοικοκυριό. Ηλεκτρική κουζίνα, ήλεκτρική σκούπα, τά πάντα στή διάθεσή της. Βλέτατε ό τεχνικός πολιτισμός ίκανοποιούσε και τήν τελευταία της ύστροπία.

Και ό σύζυγος ιδανικός. Όπως τόν σκεπτόταν δταν κουβένταζε με τί, φίλες της. Και εύκατάστατος; κοντά στα άλλα. Μέτοχος σε μια μεγάλη έπιχείρηση.

Τό πρωινό εκείνο όλα γελούσαν. Ο ήλιος έλουζε όλο τό σπίτι. Η Καίτη με τό βλέμμα της άγκάλιαζε όλα τά καινούργια έπιπλα, ένω άκουγόταν ή μουσική από τό πίκ—άτ, με ρυθμό βίβς. Έτοιμη ήταν να φέρη δυό—τρεις στροφές, αλλά δέν τής βύλευαν τά παπούτσια.

Ο Τάκης κι' αυτός στο μέσα δωμάτιο σφύριζε ένα εύθυμο σκοπό.

Σε λίγο ή Καίτη έτοιόμοσε τό πλουσιο μπρέκφαστ Γάλα, φουγανιές με βούτυρο και μαρμελάδα κι' από πάνω τό γλύκισμα που ή ίδια έκαμε με τά χέρια της.

Τό γλύκισμα τό έ άμα με τά χέρια μου, Τάκη, λέει τραγουδιόστιά.

Ο Τάκης όμως φίνεται πώς τότε σκεπτόταν τή δουλειά του και γι' αυτό δέ, έδωσε σημασία στα λόγια της. Μονάχα όταν ή Καίτη τού ξαναμίλησε για τό γλύκισμα, τότε και κείνος κατώρθωσε να μουρμουρίση ένα «αλλά—είναι καλό». Η γυναίκα του όμως συνέχισε τό παιχιδιάρικο ύφος της, όπότε για μια στιγμή που ό άντρας της νευρίασε από τό ζήτημα που τόν άπασχολούσε τήν δέκοψε άπότομα.

Μά πάψε, τέλος, πάντων. Ως τότε θα είσαι παιδί τού Γυμνασίου;

Με μις; τότε τό πρόσωπο τής Καίτη, έγινε σκυθρωπό και συννεφιασμένο. Φυγαδεύθηκε ή εύθυμία της κι' έγινε μελαγχολική.

Ο Τάκης σε λίγο έφυγε για τή δουλειά του και ή Καίτη έπεσε σε βαθειά περιουίλγην. Χώθηκε σε μια μαλακή πολυθρόνα, πήρε ένα περιοδικό από τήν βιβλιοθήκη της, τό άνοιξε, ένω διάφορες σκέψεις της τριγυρού-

σαν στο μυαλό της. Σκεφτόταν πώς δέν ήταν και τόσο όμορφος ό άντρας; της; όσο τόν φαν άόταν, όσι δέν τήν πρόσεχε όσο χειρίζονταν, όστι δέν τήν περιποιόταν, όστι...

Και στο τέλος τό συμπέρασμα: Άρα δέν με αγαπά. Αυτό είναι όλο. Και τί θα γίνει; Μήπως; ό,τι έγινε και με τήν κυρία Εύμορφία που κατέληξε στο διαζύγιο;

Ένα δάκρυ κίλιε άπ' τα μεγάλα μελαψή μάτια της.

Πόσο εύθραστη είναι ή εύτυχία του!

Αλλά τί είναι αυτό πάλι; Οι σκέψεις της συμπύκνουν με τήν τυπωμένη σελίδα τού περιοδικού Ξαναδιαβάζει:

«Κάνθαροι επικίνδυνοι, που κάνουν τό έργο τή φθοράς, είναι οι άβιες στο θέμα τής κοινής έμπιστοσύνης τών συζύγων. Σκοτώνουν σιγά—σιγά. Χωρίς να φαίνονται Ντιμένοι στα μεταξωτά, χωμένοι στα ολοφώιστα σαλιόνια, κρυμμένοι πίσω από τό συνθήματα μις; δηθεν κοινωνικής και συγχρονισμένης ζωής, άνοιγουν μνήματα, θάπτουν εκεί για πάντα τήν εύτυχία...»

Σύζυγοι! Γρηγορείτε! Φρονόσι μπροστά στήν πόρτα τής καρδιάς; σας Άκοίμητοι. Οι έχθροι άπειλούν τήν εύτυχία σας!»

Τό ξανακοίτιζε με προσοχή τό τεύχος. Θυμήθηκε πώς τήν έγραψε συνδρομητρια άπ' τήν ήμερα τού γάμου τους ή φίλη της Έβλίδα. Δέν τό πολυδιάβαζε. Είχε όμως τόσο δίπνο τό περιοδικό. Και τό σπουδαιότερο στάθηκε σάνίδα σωτηρίας σ' αυτά τό πρώτα συννεφάκια που παραουσιάστηκαν στο άνέφελο σπιτικό τους. Αυτό τό περιοδικό στάθηκε ίκανό να άποφύγουν ποιάς έξερει! τό μοιραίο δυστύχημα.

Η Καίτη σήμερα ζή με τόν άντρα της πολλή χρούμενη και εύτυχισμένη; ένα χαριτωμένο άγοράκι στήν αγκαλία της και τούτο χάρις σ' ένα άπλό έντυπο που βρέθηκε στα χέρια της σε μια κρίσιμη στιγμή.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜ. Ι. ΧΡΟΥΣΗ ΝΕΑ ΣΥΛΛΑΤΑ

Ράβονται κοστούμια πάσης μόδας. Έργασία έπιμελημένη και έγγυμνήνη. Υφάσματα έξαιρετικής ποιότητας. Μεγάλοι εδκόλλαι πληρωμής.

ΝΕΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Κατά την λήγουσαν εβδομάδα, ετέθησαν εις την διάθεσιν Υποκαταστημάτων τής 'Αγροτικής Τραπεζίας, κατόπιν εισηγήσεων των, πιστώσεις εκ δραχμών 13.475.000 διά την χορήγησιν μεσοπρόθεσμων δανείων προς τούς παραγωγούς των περιφερειών των δια τού; επομένους σκοπούς: 1) Κατασκευή κτηνοτροφικών και γενικώτερον γεωργικών κτισμάτων δραχ. 6.755.000, 2) Διενέργεια αρθροειδικών βελτιώσεων δραχ. 3.295.000, 3) Διενέργεια εκχερσώσεων — εκθαμνώσεων δραχ. 655.000, 4) Άγορά μεγάλων και μικρών παραγωγικών ζώων δραχ. 1.770.000, 5) Άγορά αρτοποιιών και μεταγωγικών ζώων δραχ. 1.000.000. Μεταξύ των ενισχυόμενων ούτω Υποκαταστημάτων, είναι και τών πόλεων Ναυπλίου, Άργους, Άρναίας, Κατοριάς, Λαμίας, Άρτης, Άλεξανδρουπόλεως, Άργους Ορεστικού κ.λπ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρούμεν υποχρέωσιν μας να ευχαριστήσωμεν δημοσίως κ. Νομάρχην Χαλκιδικής κ. Κων/νίου Συνδίκαν δια τού επιδεικνυόμενον ενδιαφέρον του υπέρ των γενικών ζητημάτων τής Κοινότητος Λιχωμάτων πλείστα των οποίων εξακτοποίησεν με την πρωτοφανή ταχύτητα των ενεργειών του.

Ο Πρόεδρος Κοινότητος ΠΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ο πρόεδρος τής Κοινότητος Νικήτης Χαλκιδικής, προκηρύσσει μειοδοτικών διαγωνισμών δι' ένοφραγίστων προσφορών κατ' άπόλυτον μειοδοσίαν δι' έλευθέρας έκπτώσεως εις άκρφαίας μονάδας, επί τού; εκατόν επί των τιμών τού τιμολογίου και προϋπολογισμού δια την άνάδειξιν εργολάβου κατασκευής ύδατοδευξαμένης προϋπολογισμού δαπάνης 120.000 δρχ. Δεκτοί εις τόν διαγωνισμόν εργολάβου πάσης τάξεως δι' έργα οικοδομικά.

Ο διαγωνισμός διεξαχθήσεται την 13ην τού μηνός Οκτωβρίου 1962, ήμέραν Σάββατον και ώραν 11ην π.μ. εις τα γραφεία τής ΤΥΔΚ (Νομαρχιακόν κτίστημα Πολυγύρου).

Εγγύησις συμμετοχής εις τήν δημοπρασίαν δρίζεται ύοιο επί τού έγκεκριμένου προϋπολογισμού.

Πληροφορίας παρά τώ γραφείω ΤΥΔΚ Χαλκιδικής.

Έν Νικήτη τή 4-10-62 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΘΕΟΔ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Αι άγροτικά φυλακία Κασάνδρας διακηρύττουσι τακτικόν δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν ένεργηθησόμενον έν Θεσσαλονίκη την 29ην Οκτωβρίου 1962 και έν τού; γραφείο; των έπανορθωτικών φυλακών Θεσσαλονίκης ήμέραν Δευτέραν και ώραν 10-12 π.μ. ενώπιον τής φυλακής έπιτροπής δια τήν άνάδειξιν εργολάβου ράπτου δια τήν ραφήν 94 περίπου θερινών στολών των ύπαλλήλων των άνωτέρω φυλακών.

Οι όροι εισίν καταθεθειμένοι εις τώ έμπορικόν και βιομηχανικόν έπιμελητήριον Θεσσαλονίκης, εις τήν εισαγγελίαν πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, εις τού; δήμιους Θεσσαλονίκης, Πολυγύρου, Ν Μουδανιών και εις τα γραφεία των έπανορθωτικών και έγκληματικών φυλακών Θεσσαλονίκης ώς και εις τήν Κασάνδρα γραφεία των φυλακών ένθα οι βολόμενοι δύνανται να λάβωσι γνώσιν τούτων κατά τās εργασίμους ήμέρας και ώρας.

Έν περιπτώσει άτυχησίας τού διαγωνισμού ούτος έπαναλαμβάνεται τήν 5ην Νοεμβρίου 1962 έν τώ αυτώ τόπω και χρόνω και υπό τού; ίδιους όρους.

Έν Κασάνδρα τή 2-10-1962 Ο διευθυντής Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Τήν παρελθούσαν Τρίτην συνήλθεν ένταύθα ή πρώτη έπιμορφωτική συγκέντρωσις των τοπικών έπιτροπών Κοινοτικής ανάπτυξεως τής όμάδος κοινότητων τής περιφέρειας Πολυγύρου, ήτις των κοινότητων Ορμυλλας Μεταγιτσιού, Βραστών, Ταξιάρχου, Παλαιοκάστρου, Άγ. Μάμαντος, Ν. Ολύθου, Σημάδραν. και Άγ. Παντελεήμονος, άποτελούμεναι όπό τόν πρόεδρον τής κοινότητος, τόν έφημέριον, τόν διευθυντήν δημοτ. Σχολείου, τόν πρόεδρον τού γεωργ. συνεταιρισμού και τόν άστυνομικόν σταθμάρχη, συνοδευόμεναι και υπό τας σάρας προεδρευτικόν γεωργοκτηνοτρόφω.

Η συγκέντρωσις αύτη έλαβε τήν μορφήν συνεδρίου υπό τήν προεδρίαν και διεύθυνσιν των έργασιών τής παρά τού δημάρχου Πολυγύρου κ. Καραγκάνη, βάσει προγράμματος καταρτισθέντος υπό τής Νομαρχίας.

Μετά τήν τέλειον άγιασμόν υπό τού σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κασσανδρείας και τόν εμπνευστόν χαριτισμόν του προς τούς συνελθόντας, εχαιρέτισε τούτους ο κ. Νομάρχης όστις και έκήρυξε τήν έναρξιν των έργασιών. έν τώ κ. δήμαρχος εχαιρέησεν έκ μέρους των συνέδρων όλους τούς τιμησάντας τήν συγκέντρωσιν δια τής παρουσίας των, μεταξύ των οποίων τόν γενικόν έπιθεωρητήν τής δικηκείας κ. Βασιλειάδην, τόν διευθυντήν τής Άμερικανικής γεωργικής σχολής και τούς λοιπούς προϊσταμένους των διαφόρων ύπηρεσιών, έπικαλεσθείς τήν συμπράξασιν αυτών εις τήν έπιτυχία τού θεσμού τής κοινότητος άνάπτυξεως.

Άκολουθως όμίλησαν περί τής έννοίας τού θεσμού τής κοινότητος άνάπτυξεως ο γεν. έπιθεωρητής τής διοικήσεως και ο προϊστάμενος τής τοπικής άυτοδιοικήσεως. Άκολούθως δια τά κοινωτικά τεχνικά έργα ο προϊστάμενος τής Τ.Υ.Δ.Κ., δια τήν θέσιν τής έκκλησιάζας έν σχέσει με τήν κοινωτικήν άνάπτυξιν έκπρόσωπος τής Ιεράς Μητροπόλεως, δια τās σχέσεις τού σχολείου ο κ. έπιθεωρητής των δημοτ. σχολείων και δια τήν νεολαίαν και τόν άθλητισμόν ο κ. Έπιθεωρητής τής Σωματικής Άγωγής.

Κατά τήν δευτέραν ήμέραν ο γεωπόνος κ. Άργυρ. Πούλος άνέπτυξε τώ θέμα τής συμβολής επί τήν κοινωτικήν άνάπτυξιν των γεωργικών έφαρμογών, τής άγροτικής οικιακής οικόνομιας και τού άγροτικού μορφωτικού συλλόγου. ο δε άντιπρόσωπος τής ΥΕΒ τήν συμβολήν τής ύπηρεσίας έγγενιον βελτιώσεων δια τής έκτελέσεως διαφόρων έγγειοβελτικων έργων.

Έν συνεχεία ο διευθυντής τής ΑΤΕ Πολυγύρου κ. Έμμανουήλ άνέλυσε τήν δράσιν τής ΑΤΕ εις τήν άνάπτυξιν τής άγροτικής παραγωγής και τής κοινωτικής άνάπτυξεως, ο δε ύποδιευθυντής τής ένώσεως γεωργικών συνεταιρισμών τήν γένεσιν, άνάπτυξιν και δράσιν των γεωργικών συνιδών. Ο δασάρχης Πολυγύρου κ. Άγ. Βασιλίδης άνέπτυξε τήν σημασίαν τού δάσους και τήν άνάγκην τής προστασίας, δια φυλάξεως και έπέκτασεως των δασών, συστήσας τήν έπισηάν φύτευσιν δασικών δενδρυλλίων τα όποία παρέχονται δωρεάν όχι μόνον εις τās κοινότητας αίτινες σνεροφύονται κοινωτικών δασών άλλα και εις τās δασικάς τοιαύτας προς δημιουργίαν νέων δασών έκ πεύκης.

Έν συνεχεία ή σχολιάστρις Παπαδοπούλου, όμίλησε δια τήν ύγιεινήν τού χωριού και άφοι άνέφερε τήν δράσιν των κοινωτικών λατρείων, ή όποία είναι κυρίως προληπτική, έτόνισε τήν βασικήν σημασίαν τής καθαριότητος και τήν άνάγκην κατασκευής άποχρητηρίων και κοινωτικού λουτρού. Τέλος ο διοικήτης τής άγροτικής άσφαλείας κ. Σταθουλόπουλος όμίλησε περί τής άγροτικής άσφαλείας και άνέφερε διάφορα μέτρα τα όποία δύνανται να ληφθού, από έναν έκαστον των άγροτών και τά γενικώτερα τά ό

ποία δύνανται να έπιβληθού δι' άποφάσεων τού κοινοτ. συμβουλίου, δηλώσας ότι πρόκειται να αύξηθούν και αι θέσεις των άγοροφυλάκων.

Μετά τήν άνάπτυξιν έκάστου θέματος έπηκολούθει γενική συζήτησις και τελικάς διετυπώθησαν υπό έκάστης κοινωτικής έπιτροπής προγράμματα δράσεως εις έκαστον τομέα.

Κατά τήν τρίτην ήμέραν άπαντες οι συνέδριοι μετά των προϊσταμένων των διαφόρων ύπηρεσιών και τού κ. Νομάρχου μετεφέρθησαν εις τήν άμερικανικήν γεωργικήν σχολήν, εις τήν όποιαν έγγένοντο εύρεσις όμίλιας περί τής κτηνοτροφίας και ίδιας τής οικοοίτου άγελαδοτροφίας, χοιροτροφίας και πτηνοτροφίας, δια τήν άνάπτυξιν τού άγροτικού εισοδήματος, με όμιλήσας τόν γεωπόνον τής σχολής κ. Άνδρέου, τόν γεωπόνον τής διευθύνσεως γεωργίας κ. Άργ. Σχοινάν και τόν νομοκτηνιάτρον κ. Παπαδόπουλον όστις όμίλησεν διά τās μολυσματικάς και έπικινδύνους άσθενείας ίδια των οικοοίτων ζώων. Μετά τās όμιλιας ταύτας έπηκαλούθησεν έπίσκεψιν των έγκαταστάσεων τής σχολής, εις τās όποίας έκτέφω νται θαυμάσιαι γαλακτοφόροι άγελάδες και μόχοι δια πάχυνσιν, χοίροι και χοιρίδια, κόττες όωτόκοι και κοτόπουλα.

Άκολουθως εις νέαν συγκέντρωσιν όμίλησεν ο προσελθών έκ Θεσσαλονίκης διευθυντής τού τουρισμού βορείου Έλλάδος κ. Μανταμαδιώτης, άνάπτύξας τήν οικονομικήν άλλα και έκπολιτιστικήν σημασίαν τού τουρισμού και συστήσας διάφορα μέτρα τού όποία δύνανται να έφαρμοσθούν ύφδλων των κατοίκων, ούτω; ώστε όλα τά χωρία τής Χαλκιδικής να προετοιμασθούν δια τήν τουριστικήν άνάπτυξιν τής ή όποια προβλέπεται ραγδαία δι' έλην τήν Χαλκιδικήν.

Τέλος ο διευθυντής τής άμερικανικής γεωργικής σχολής, όστις είναι ένθερμος θαλασσιών και προπαγανδιστής τής κοινωτικής άνάπτυξεως, δια παραστατικωτάτης και χιουμοριστικής όμιλιας του υπέδειξε τούς άπλουστέρους τρόπους τής έκτελέσεως διαφόρων έργων τά όποία δύνανται να γίνουσι σε κάθε χωριό έκ μέρους των κατοίκων του, όταν μεταξύ αυτών έπικρατήσ η άγάπη, ή όμόνοια και ή συνεργασία δια τώ κοινόν καλόν τού χωριού και έν τέλει ο κ. νομάρχης έκήρυξεν τήν λήξιν των έργασιών τής Α' έπιμορφωτικής συγκέντρωσεως.

Τοιούται συγκεντρώσεις έχουν προγραμματισθή υπό τής Νομαρχίας έπί τās έν δλω και θά λώβουν χώραν καθ' έκαστον έπόμενον μήνα κατά σειράν εις Άρναίαν, Νικήτην, Ν Μουδανία, Γαλάστιαν, Κασσάνδραν και Ιερισόν. Εις τās όποίας θα προσέρχονται οι τοπικοί έπιτροπαι κοινωτικής άνάπτυξεως των γειτονικών κοινότητων.

Φωτο Περιελής ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Τώ καλλιτεχνικόν φωτογραφείον τού Περιελήους Άδωνοίνου μετεφέρθη εις τήν οικίαν του και άναλαμβάνει πάσαν έργασίαν φωτογραφικής φύσεως; μεγεθύνσεις έμφανίσεις φίλμ κ.λπ.

Έργασία έγγυημένη, Έξυπνητές ταξεία.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Στά αγαπημένα μας άνήψια Έλβίρα και Ήλια Μελά πού τέλεσαν τούς γάμους των, εύχόμεθα κάθε εύτυχίαν.

Οιόγένεια ΆΛΕΞ. ΣΦΕΤΣΙΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΩΡΤΗΣ

Άπό τής παρελθούσης Παρασκευής ή πόλις μας παρουσιάζει έορταστικήν όψιν επί τού έορτασμού τής 50ετηρίδος των Βαλκανικών Πολέμων, τής έορτης τού Έφέδρου Πολεμιστού και τής Πολεμικής Άρετής των Έλλήνων.

Σήμεραν από τής 6.30' πρωΐνης ή Μουσική τού δήμου θά περιέλθη τά: κεντρικάς όδου, τής πόλεως παινίζουσα τόν έθωνόν. Τήν 10.30' θ' τελεσθή δοξολογία τήν 11.30' θά ψαλή έπιμνημόσυνο; δέησις πρό τού μηνημείου των ήρώων και θά έπακολουθήσ η κατάθεσις στεφάνων. Άπό 6-7 μ.μ ή μουσική θά παινίζει έθνικά έμβατήρια εις τόν έναντι τοί κληματογράφου χώρον, και από 8-9 μ.μ. θά λάβη χώραν λαμπαδηφορία προσκόπων και οδηγών.

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Χρυσή σελίς τής Έλληνικής Ιστορίας 1912-1913 Άθάνατον σύμβολον άγώνων για τά άνθρώπινα δικαιώματα

Η Πολεμική Άρετή των Έλλήνων είναι τώ βάθρον τής ύπάξεως τού Έθνους

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Έκτίθεται εις φανεράν πλειοδοτικήν δημοπρασίαν, ένεργηθεισόμενη έν Ιερισού και εις τώ κοφενείο τού Νικολάου Τερτιλίην τήν 14ην-10-1962 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10 έως 12 π.μ. ή δια (5) πέναν έμισθώσις τού τουριστικού περιουσιακού κοινότητος Ιερισού.

Δικαιώματα συμμετοχής έουσι έντότοις και ξένους μη δημόται τής ήμετέρας κοινότητος. Ένα λάβη τις μέρος εις τήν δημοπρασίαν δέν νό προσκομίση γορημάτιον ταμείου έκ παρατηκων και δανείων εν δραχμών 2.000 δύο χιλιάδων. Οι βουλόμενοι δύνανται να λάβωσι πλείονας πλεϊρ φορίας παρά τή κοινότητος και τής Σης Νομαρχίας Χαλκίδης.

Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΠΕΡ. ΒΕΡΓΙΝΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Τώ έκκλησιαστικόν συμβούλιον τού Ιερού Ναού Άγίου Νικολάου Πολυγύρου διακηρύττει ότι, εκτίθεται εις έπαναληπτικήν πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ή έκποίησις τού έλαιοκάρπου των έλαιώνων τού Ιερού Ναού τήν 9η Οκτωβρίου 1962 και ώραν 5-6 μ.μ. και έν τώ γραφείω τού Ιερού Ναού και υπό τού; όρους τής άρχικής διακηρύξεως.

Η δημοπρασία έσεται τελειοτική. Πληροφορία παρέχονται παρά τής έκκλησιαστικής έπιτροπής. Τώ έκκλησιαστικόν συμβούλιον

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τόν αγαπητόν μας άνεψιόν Δημήτριον Άθανασίου Μπαβαντα λαβόντα τώ πτυχίον Έργοδηγού Μεταλλείων έκ τής Τεχνικής Σχολής Έκκληίδου Θεσσαλονίκης, συγχαίρομεν έγκαρδίως.

Αι οικόγενεια Γεωργ. Δ. Μαγδάλη Γεωργ. Δ. Μπουρμπουσιώτη

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ: βοηθοί Ξυλογογού.

Πληροφορία παρά τού Γεωργίου Κ. Μπάκη. Πολύγυρον.

Ο ΝΕΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΣ

Ο Άντιπλοίαρχος Ουόλτερ Σίρρα, όστις διήνησε έξ τρούχας περίε τής γής, έίχεν εις τώ μητρώον του πρό τής έκπαιδεύσεως του ώς άστρονάυτου 3.200 ώρας πτήσεως έκ των οποίων 2.000 ώρας εις άεριοθούμενα άεροπλάνα.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Νικήτης Χαλκιδικής προκηρύσσει διαγωνισμόν μειοδοτικόν δι' ένοφραγίστων προσφορών κατ' άπόλυτον μειοδοσίαν δι' έλευθέρας έκπτώσεως εις άκρφαίας μονάδας επί τού; εκατόν επί των τιμών τού τιμολογίου και προϋπολογισμού δαπάνης 200.000 δρχ.

Δεκτοί εις τόν διαγωνισμόν εργολάβου πάσης τάξεως δι' έργα ύδροαυτικά. Ο διαγωνισμός διεξαχθήσεται την 13ην τού μηνός Οκτωβρίου 1962 ήμέραν Σάββατον και ώραν 12ην εις τά γραφεία τής ΤΥΔΚ (Νομαρχιακόν κτίστημα Πολυγύρου).

Εγγύησις συμμετοχής εις τήν δημοπρασίαν δρίζεται ύοιο επί τού έγκεκριμένου προϋπολογισμού.

Έν Νικήτη τή 4-10-62 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΘΕΟΔ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τώ έκκλησιαστικόν συμβούλιον τού Ι. Ναού Άγίου Άθανασίου Σικιάς, εύχαριστεί και δημοσίως κ. Στέλιον Μανωλακούδην κτήκοον Πειραιώς, δια τήν δωρεάν των πέντε (5.000) χιλιάδων δραχμών, δια τήν άποπεράτωσιν τού Ιερού Παρεκκλησιών Άγίου Νικολάου λιμένος Πόρτου-Κουφού.

Τώ Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Άπό τής 16ης Οκτωβρίου έ. ε. και έφ' έξής Γερμανός και θρηνητής τού Γερμανικού ίνστιτούτου Γκαίτες θά παραδίδη μαθήματα Γερμανικής γλώσσης εις τήν πόλιν μας.

Διά πληροφορίας δύνανται να άπευθύνονται και οι μόν μαθηταί και μαθήτριαι δημοτικώ και Γυμνασίον εις τόν κ. Μ Δέλλιον, οι δε ύπάλληλοι και λοιποί εις τόν κ. Ζαχαρίαν Ντολιμαντζήν, ύπάλληλον ΟΤΕ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Διά τήν προήθεαν άμιαντασι μενοσωλήτων και συνδέσμων Ζιμπά.

Ο Νομάρχης Χαλκιδικής, δρόντως έξουσιοδοτηθείς διακηρύττει μεχρι 20ην Οκτωβρίου 1962 ήμέραν Σάββατον και ώραν 12ην γίνονται δεκταί έν σφράγισται προσφοραί δια τήν προμήθειαν 18.000 μέτρων άμυαντισμενωτοσωλήνων διαφόρων διαμέτρων και 4.500 τετραχιων συνδέσμων Ζιμπά, δια τήν κατασκευήν ύδροαγωγείων των κοινοτήτων Νικήτης και Μεσαργίου.

Εγγύησις συμμετοχής 13.200 δρχ. δια γραμματίου τού ταμείου παρακατινηκων ή έγγυητικίς έπιστολής τραπέζης.

Πληροφορία εις τά γραφεία Νομαρχιακόν Θεσνίκης και Χαλκιδικής (τμήμα ΤΥΔΚ) και τώ έμπορικόν και βιομηχανικόν έπιμελητήριον Θεσνίκης. Έν Πολυγύρω τή 6-10-1962 Ο Νομάρχης Χαλκίδης ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΣ

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΚΑ ΕΙΣ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Έκ τού βουλευτού κ. Φιλιππίδου έλάβομεν τώ κάτωθι τηλεγράφημα:

Εφημερίδα Φωνή τής Χαλκιδικής Πολύγυρον

Κατόπιν πολυμήνων και έντόνων προσταθειών μου προς ίκανοποίησιν δικαίου αίτήματος εργατοπαλλήλων Ν. Μουδανιών και περιοχής έπέτυχα τήν επέκτασιν άσφαλίσσεως ΙΚΑ εις Ν. Μουδανία παρά τās σοβαρός άντιρρήσεις ύπηρεσιακων παραγόντων.

Άθαν. Φιλίππίδης Βουλευτής Χαλκίδης

ΤΑ ΛΙΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ ΠΟΤΙΔΑΙΑΣ

Πληροφορούμεθα δει κατόπιν ενεργειών τού βουλευτού κ. Φιλίππίδου, ό όπουρο γός έσωτερικών άπεδέχθη τήν έπιβολήν διοδίων εις τήν κατασκευασθησόμενην γέφυραν Ποτιδαιας.

Αι πραγματοποιούμεναι εις πράξεις θά διαίθενται δια τήν βελτίωσιν τού οδικού δικτύου Χαλκιδικής.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Συνέχεια έκ τής 1ης σελίδος μάτων. Σκοπός των γραφομένων είναι να άποκτήσουμε όλοζώντανήν τήν συναισθησιν τής ανθρωπίνης ματαιότητος και ρευστότητας. Τής Ιδιότητάς μας ως όδοιπόρων τού κόσμου τούτου και όχι ως μονίμων και άθανάτων: Παράγει τώ σχήμα τού κόσμου τούτου. Τά πάντα μεταβάλλονται και μαζύ με αυτά και μεναι. Καί ή μετοβλή ή αυτή κάποτε θά φθάση σε ένα έπιλόγο δακρύβρεκτο, συγκλονιστικό.

Πόσο διαφορετικός γίνεται ο Χριστιανός, όταν έχη άπεκτησθει συναίσθησιν τής ποροδικότητος τού Ζή τήν ζώην τού σώματος χωρίς όμως να παραμερήη άλοζονικός, άσεβώς και τās άειώσεις τού πνεύματος. Έχει αυτοσεβισμόν και όχι ύπερφανειαν. Εργάζεται άλλα δέν λησμονεί τούς κανόνας τής έντιμότητος και ευσθότητος. Κ.ρ.ζ.ε. αλλά ποτέ δέν είναι πλεονέκτης. Διεκδικεί τώ δικαιώματα τού άλλα ποτέ δέν άδικεί. Είναι φίλος τής άληθείας άλλα ποτέ δέν παύει να έχη και έπισκεια και άνθρωπια. Έχει φιλοδοξία άλλα ποτέ δέν συμπεριφέρεται σαν κενόδοξος. Έχει όρατα σχέδα ά διακρίσεως στην ζώην του άλλα ποτέ δέν πατεί έπί πτωμάτων για να φθάση ψηλά. Παραδειγματίζεται από τās έπιτυχιές άλλων χωρίς να φθονή. Φρονίζει για τόν έαυτό του χωρίς να παύη γν' είναι και άνθρωπος εύπλαγχνός, άλλ ληλοβθηθείς και όκτιμώδης. Κάντε συγκρησις τού τρόπου ζωής ενός χριστιανού πού ζή κατά από τήν σκιά τής ματαιότητος με τόν τρόπον τής ζωής ενός ανθρωπού κοσμικού, γλεντοκόπου, μοντέρνου πού ποτέ δέν άφήνει να περάση από τή σκέψη του τώ μοιραίο τέλος τής ζωής του και θά βοήθη τήν ούσιώδη διαφορά. Βεβαίως ύπόρχουν και χριστιανοί αυτοί τού έπιπολάου και άφιλοσόφου τύπου. Μά άπόχρωσιν έχου χριστιανικήν και όχι χριστιανικά διαποτισμένην καρδιά.

Η γενναίότης κάνει τόν στρατιώτην άξιον και όχι ή Ιδία ζουσα στολή του. Είτε τώ σκεπτόμεθα είτε όχι ή μοίρα μας δέν μεταβάλλεται. Είμαστε προσωρινοί. Τό άπαισιόδοξο τούτο συμπεράσμα άπαλλάσσεται από τώ φέγγος τής χριστιανικής αϊσιοδοξίας. Τόν πεθαμένο νεανία τόν άνέστησεν ο Χριστός. Καί ή άνάστασις έρχεται εις παρηγορίαν και στήριξιν μας. Στηρίζει τήν αγωνιάδην έπιθυμία μας να έπιβιώσουμε πέσαν των τάφων. Μακάριος ό ποιος τώ παραδέχεται όλόψυχα. Θλίβεται άλλα δέν άρελπιζεται. Η αϊσιοδοξία τούτη προσδοκία τόν άδειά τώ γινή άξιος τής αϊωνιότητος και τού γλυκαίνει τās δάκρυα τήν ώρα τής έξόδου του.